

да бѫде съ единъ самодержавенъ способъ, и сичко ѹо
ся отнася на дѣте-то трѣба да ся прави отъ нея. Да
гледаме (теглимъ) една доилница да й слугуватъ, е
едно укорително синхожденіе. Трѣба да й помагаме ко-
га-то стае нужда непозбѣжима, нѣ нищо повече; трѣба
инди да ся съгласиме (да приказваме) добре вржътой-
зи предметъ, и да држимъ малко строгичко за да си
правятъ все така работи-тъ.

Смущенія-та, противности-тъ трѣба да сѫ далечъ отъ
една доилница; нѣ, зашто-то нѣма ни едно существова-
ніе въ кое-то да не ся покажатъ причини отъ неудо-
волствіе, оная жена коя-то не знай да ги притѣрпи мир-
но, коя-то ся разгневява за най малка-та дума, коя-
то ся оставя-
то си забравя-
бѫде съвсемъ
римъ дѣте-то

Она трѣ-
ся покорява-
та. Опія жени
дохождатъ с
мысли вржъ-
госостояніе-т
ба да ги намѣрятъ, тогоди да пр-
слушлива за да
я накара майка-
ми отъ села-та,
най лъжливи-тъ
ешествува на bla-
то; за това трѣ-
буетъ да имъ идеи, обичай на
кои-то много е мѫчно да имъ разправимъ цѣна-та.

Цѣръ противъ дамла-та. — Земи:

Едва литра равнодушіе,
Толкова решеніе
Отъ кой-то ще направишъ стопяваніе.
Съ сокать отъ тръпеніе то;
Никакъ тяжба нито канела
Честолюбіе нито караніе
Една голяма часть отъ весельба,
Два онса съдружени,
Съ дѣлъ драхми упражненіе